

Sygn. akt VIII **Pa 190/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka (spr.)
Sędziowie:	SSO Teresa Kalinka SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2019r. w Gliwicach

sprawy z powództwa L. R.

przeciwko Spółce (...) Spółce Akcyjnej w B.

o świadczenie rekompensacyjne

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego wZ.

z dnia 13 sierpnia 2018r. **sygn. akt** IV P 452/18

oddala apelację.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater (-) SSO Grzegorz Tyrka (spr.) (-) SSO Teresa Kalinka

Sędzia Przewodniczący Sędzia

VIII Pa 190/18

UZASADNIENIE

Dnia 21 maja 2018 roku powód L. R. wniósł pozew, w którym domagał się zasądzenia od pozwanej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w B. na swoją rzecz kwoty 10 000 zł tytułem rekompensaty za utratę prawa do bezpłatnego węgla.

Na uzasadnienie podał, że był pracownikiem kopalni węgla kamiennego. Powód nabył prawo do renty inwalidzkiej w 1987 roku, a następnie od dnia 25 listopada 2017 roku prawo do emerytury. Powód podał, że posiadał prawo do deputatu węglowego. Powód dodał, że przebywa w domu pomocy społecznej i decyzję odmawiającą mu prawa do rekompensaty otrzymał dopiero dnia 14 maja 2018 roku od pracownika socjalnego.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie podano, że powód nie wykazał prawa do bezpłatnego węgla. Nadto, odwołanie do sądu wniósł po terminie.

Wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2018 roku Sąd Rejonowy w pkt 1 zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 10 000 zł, w pkt 2 orzekł o kosztach postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił, że powód był pracownikiem kopalni węgla kamiennego, którego stosunek pracy uległ rozwiązaniu w związku z nabyciem prawa do renty inwalidzkiej w 1988 roku. Powód był uprawniony do deputatu węglowego.

Sąd Rejonowy uznał, że roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy uznał, że pozew został wniesiony w terminie, bowiem decyzję odmowną powód otrzymał dnia 14 maja 2018 roku.

Zgodnie z art. 2 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 12 października 2017 roku o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla (Dz.U. z 2017 roku, poz. 1971) – zwanej dalej ustawą – osobą uprawnioną do otrzymania świadczenia rekompensacyjnego jest emeryt i rencista mających ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, zwanej dalej „rentą”, i pobierających to świadczenie, uprawnionych w trakcie pobierania świadczenia z tytułu emerytury lub renty do bezpłatnego węgla na podstawie postanowień układów zbiorowych pracy, porozumień lub innych regulacji obowiązujących w przedsiębiorstwie górniczym, które utraciły moc obowiązującą przed dniem wejścia w życie ustawy, na skutek zawartych porozumień lub dokonanych wypowiedzeń.

Sąd Rejonowy uznał, że powód spełnia przesłanki zawarte w art. 2 pkt 1 lit. a) ustawy. O kosztach sądowych orzeczono na mocy art. 13 (i a contrario z art. 96 ustęp 1 punkt 4) ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2018 roku, poz. 300).

Pozwana wniosła apelację, domagając się zmiany zaskarżonego wyroku w całości poprzez oddalenie powództwa oraz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych za obie instancje.

Pozwana zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi naruszenie:

- art. 233 k.p.c. poprzez brak wszechstronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz dokonanie dowolnej, zamiast swobodnej oceny dowodów, a w szczególności poprzez przyjęcie, że powód posiadał prawo deputatu węglowego,

- art. 2 pkt 1 ustawy poprzez uznanie powoda za osobę uprawnioną do rekompensaty w sytuacji, w której powód nie udowodnił przesłanki posiadania prawa do deputatu węglowego z przedsiębiorstwa górniczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Wyrok Sądu Rejonowego odpowiada prawu.

Na rozprawie apelacyjnej powód przedstawił dokument wystawiony przez (...) Spółkę Akcyjną w K. z dnia 24 września 2014 roku, z którego wynika, że powód posiadał prawo do deputatu węglowego, które utracił z dniem 1 stycznia 2015 roku na skutek wypowiedzenia regulacji dotyczącej prawa do bezpłatnego węgla dla rencistów, emerytów i innych uprawnionych osób. Nadto, Sąd Okręgowy zwrócił się do organu rentowego o użyczenie akt emerytalno-rentowych

powoda. Z akt tych wynika, że powód od dnia 30 kwietnia 1988 roku do dnia 24 listopada 2017 roku posiadał prawo do renty, którą pobierał. Natomiast od dnia 25 listopada 2017 roku powód posiada prawo do emerytury, która także pobiera.

Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) ustawy osobą uprawnioną do rekompensaty jest:

- a) emeryt (rencista) mający ustalone prawo do emerytury (renty z tytułu niezdolności do pracy), i pobierający to świadczenie,
- b) emeryt (rencista) uprawniony w trakcie pobierania emerytury (renty) do bezpłatnego węgla na podstawie układów zbiorowych pracy, porozumień lub innych regulacji obowiązujących w przedsiębiorstwie górniczym,
- c) emeryt (rencista), który został pozbawiony prawa do bezpłatnego węgla, bowiem układy zbiorowe pracy, porozumienia lub inne regulacje utraciły moc przed dniem 24 października 2017 roku (dzień następujący po dniu wejścia w życie ustawy), na skutek zawartych porozumień lub dokonanych wypowiedzeń.

Powód był uprawniony do deputatu węglowego, będąc rencistą.

Bezsporna między stronami jest okoliczność, że Kopalnia (...) w R. wchodziła w skład (...) Spółki Akcyjnej w K., gdzie obowiązywało porozumienie zawarte w dniu 20 grudnia 2004 roku pomiędzy zarządem (...) Spółki Akcyjnej w K. a organizacjami związków zawodowych. Na podstawie porozumienia z dnia 20 grudnia 2004 roku powód był uprawniony do bezpłatnego węgla. (...) Spółka Akcyjna w K. pozbawiła emerytów, rencistów i innych uprawnionych osób prawa do bezpłatnego węgla, poczynając od dnia 1 stycznia 2015 roku.

Dotychczasowe rozważania wskazują, że powód spełnia przesłanki do rekompensaty, bowiem posiadał prawo do renty, pobierał to świadczenie, i w trakcie jego pobierania świadczenia emerytalnego posiadał prawo do bezpłatnego węgla na podstawie regulacji, która utraciła moc na skutek dokonanej wypowiedzenia.

W związku z powyższym powód posiada prawo do rekompensaty zgodnie z art. 2 pkt 1 lit. a) ustawy. Sąd Rejonowy nie naruszył normy prawnej zawartej w art. 2 pkt 1 ustawy. Sąd Rejonowy nie naruszył art. 233 k.p.c. Powód wykazał, że posiadał prawo do renty, i w trakcie pobierania renty posiadał prawo do deputatu węglowego, ostatecznie na mocy porozumienia z dnia 20 grudnia 2004 roku, które utraciło moc wskutek wypowiedzenia przed dniem wejścia ustawy.

Na mocy art. 385 k.p.c. należało oddalić apelację jako bezzasadną.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater (-) SSO Grzegorz Tyrka (spr.) (-) SSO Teresa Kalinka

Sędzia Przewodniczący Sędzia